

[Christmas Møller.]

ning og Spørgsmaalet om København-Frederiksberg-Gentofte, mene, at det var rimeligt og naturligt, om Regeringen gav Rigsdagens Partier gennem Medlemmer Medadgang til at behandle disse Spørgsmaal, inden endelig Stilling tages, et Arbejde, som ikke kan udføres i et almindeligt Folketingsudvalg.

Vi vil naturligvis ikke benægte — det viser hele det Talmateriale, som er forelagt af København-Frederiksberg-Kommisionen —, at der foreligger et Problem de paagældende Kommuner imellem; som der i det hele foreligger et Problem, saaledes som Udviklingen har været, angaaende hvorledes Byrden skal fordeles imellem de forskellige Indbyggere. Den historiske Udvikling af hele dette Spørgsmaal har været den, at København gennem en Aarrække har forlangt Frederiksberg indlemmet og som Hovedargument har benyttet det Forhold, at Frederiksberg siden 1901 paa alle Sider har været, som man sagde, omklamret af København. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Krag forstaar jeg Københavns Kommunalbestyrelses Stilling saaledes, at ved at gaa ind for dette Forslag om Udligning mellem de tre storkøbenhavnske Kommuner lader man Indlemmelseskravet falde. Jeg forstaar Københavns Kommunalbestyrelse paa den Maade, at man mener, der bør gaas andre Veje, altsaa at Udligningen og ikke Indlemmelsen er Vejen, men det er muligt, at vi kan faa anden Besked gennem Bemærkninger, der fremsættes her i Salen.

Dernæst vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg synes, det foreliggende Lovforslag, der kun omhandler de tre Kommuner, ikke giver et virkeligt Udtryk for, hvorledes Stillingen er. Det fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed baade af den Tale, det ærede Medlem Hr. S. Munk holdt, og af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at det væsentligste er at faa et eller andet Millionbeløb fra de to andre Kommuner til København. Men jeg synes ikke, man gør Problemet færdigt, og jeg vil gerne direkte spørge den højtærede Indenrigsminister, om han da ikke mener, at i samme Øjeblik man havde gennemført den Udligning, der her en Tale om, vilde Problemet rejses, ja, er allerede i Dag rejst, om Stillingen over for fattige Kommuner i Københavns Nærhed, og jeg vil gerne spørge, om den højtærede Indenrigsminister er af den Anskuelse, at dette Problem klæres ved den almindelige Landsudligning, som Ministeren har stillet Forslag om.

Dernæst vil jeg sige, at gaar man den Vej, her er Tale om, vil Forholdet nemt blive det, at den Udflytning fra København navnlig til Gentofte, som har været nævnt, i den kommende Tid vil springe Gentofte over og gaa de nødvendige Kilometer længere ud, som naturligvis ingen som helst Betydning har i Automobilets Tidsalder. Derfor nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl om, at i Løbet af meget kort Tid vilde man, om denne Udligning blev gennemført, blive stillet over for nye Krav med Hensyn til andre Kommuner.

Jeg tror ogsaa, man skal lægge Mærke til en Bemærkning, der er fremsat i Gentofteudvalgets Betænkning af Gentoftes Repræsentanter, og som jeg ogsaa beder om Tilladelse til at citere:

„Vi maa derfor protestere imod, at et Lovforslag om økonomisk Udligning gennemføres for vor Kommune, forinden en virkelig gennemgribende Undersøgelse har fundet Sted, og vi maa fralægge os ethvert Medansvar for de Uretfærdigheder, man derved maatte begaa.“

Det er en Udtalelse, som er fremsat af samtlige Repræsentanter for Gentofte, ikke blot de konservative Medlemmer, men ogsaa det radikale og det socialdemokratiske Medlem, og en Udtalelse, som set paa Baggrund af, at København-Frederiksberg-Ordningen skal være Baggrunden for Ordningen: det udlignede København over for Gentofte, med megen Vægt forlanger en dybere gaaende Undersøgelse end den, der har været Lejlighed til.

Jeg vil dernæst gerne om Forslagets Virkninger sige, og det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at i første Omgang vilde en Udligning, som paa Skatteomraadet og det sociale Omraade vilde stille de enkelte Kommuner ens, betyde, at fra Frederiksberg vilde der skulle tilsvares 4,4 Mill. Kr., fra Gentofte 2,9 Mill. Kr., og naar man tager i Betragtning, at den nuværende Erhvervsstat drages fra, vilde det ved en skønsmæssig Betragtning blive 2,9 Mill. Kr. og 1,8 Mill. Kr., altsaa i alt 4,7 Mill. Kr. Jeg tror, at det, der her er Forslag om, er et meget indviklet Maskineri for at naa dette økonomiske Resultat.

Jeg gentager, at vi benægter ikke, saa lidt som vi gjorde det under Debatten om Landsudligningen, at der foreligger et stort økonomisk Problem Kommunerne imellem, idet f. Eks. sociale Byrder og andre Byrder hviler forskelligt paa Kommunerne og derfor skaber en Skattebyrde vidt forskellig i Landet; men jeg tror, at hverken den